2025/2404

28.11.2025

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2025/2404 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Νοεμβρίου 2024

σχετικά με τη φορολογική απόφαση προέγκρισης SA.38375 (2014/C) (πρώην 2014/NN) — Λουξεμβούργο, εικαζόμενη ενίσχυση στην FFT

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2024) 8564]

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις ([1]) και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 19ης Ιουνίου 2013, η Επιτροπή απηύθυνε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (στο εξής: Λουξεμβούργο) αίτηση παροχής πληροφοριών, ζητώντας λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις εθνικές πρακτικές έκδοσης φορολογικών αποφάσεων ([2]).

(2) Με επιστολή της 17ης Ιουλίου 2013, το Λουξεμβούργο έδωσε μια απάντηση γενικού περιεχομένου στην εν λόγω επιστολή και παρείχε μέρος των πληροφοριών που ζητήθηκαν. Το Λουξεμβούργο δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα της Επιτροπής να παράσχει κατάλογο των φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που εκδόθηκαν το 2010, το 2011 και το 2012 από τη φορολογική του διοίκηση, ούτε υπέβαλε ορισμένες άλλες ζητούμενες πληροφορίες.

(3) Στις 11 Οκτωβρίου 2013 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής. Στις 14 Οκτωβρίου 2013, σε επιστολή του, το Λουξεμβούργο διατύπωσε αμφιβολίες για το αν η νομική βάση την οποία επικαλείται η Επιτροπή μπορούσε να δικαιολογήσει την ευρύτητα και τον γενικό χαρακτήρα της αίτησης παροχής πληροφοριών. Η Επιτροπή απάντησε σε αυτή την επιστολή με επιστολή της 15ης Οκτωβρίου 2013.

(4) Υπήρξε περαιτέρω ανταλλαγή επιστολών μεταξύ του Λουξεμβούργου (επιστολές της 11ης Νοεμβρίου και της 2ας Δεκεμβρίου 2013) και της Επιτροπής (επιστολές της 14ης Νοεμβρίου και της 12ης Δεκεμβρίου 2013), στις οποίες το Λουξεμβούργο εξήγησε ότι, λόγω του σχηματισμού νέας κυβέρνησης, δεν μπορούσε να απαντήσει στην αίτηση παροχής πληροφοριών. Επομένως, η Επιτροπή χορήγησε παράταση της προθεσμίας απάντησης έως τις 15 Ιανουαρίου 2014.

(5) Με επιστολή της 15ης Ιανουαρίου 2014, το Λουξεμβούργο κοινοποίησε 22 φορολογικές αποφάσεις προέγκρισης που αφορούσαν την περίοδο 2010-2013, στις οποίες είχαν καλυφθεί τα ονόματα των φορολογουμένων. Σύμφωνα με το Λουξεμβούργο, οι εν λόγω αποφάσεις ήταν αντιπροσωπευτικές της πρακτικής έκδοσης φορολογικών αποφάσεων του Λουξεμβούργου.

([1]) ΕΕ C 369 της 17.10.2014, σ. 37.

([2]) Η εν λόγω επιστολή εστάλη με αριθμό αναφοράς HT.4020 — *Pratiques en matière de ruling fiscal* [Πρακτικές έκδοσης φορολογικών αποφάσεων].

(6) Μία από τις εν λόγω φορολογικές αποφάσεις αφορούσε μια εκ των προτέρων συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης (στο εξής: ΣΕΤ) με εταιρεία που αναφέρεται ως «FFT». Με επιστολή της 3ης Σεπτεμβρίου 2012, η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου συμφώνησε με τη ΣΕΤ που πρότεινε ο φοροτεχνικός σύμβουλος (στο εξής: «επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης» ή «ΣΕΤ της FFT ([3])»). Η ΣΕΤ της FFT αφορούσε τα ακόλουθα έγγραφα ([4]):

α) επιστολή της KPMG (στο εξής: φοροτεχνικός σύμβουλος) για λογαριασμό της πελάτισσάς του FFT, της 14ης Μαρτίου 2012, με την οποία ζητούσε από τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου να εγκρίνει μια εκ των προτέρων συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης·

β) έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης που περιλάμβανε ανάλυση των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών, την οποία συνέταξε ο φοροτεχνικός σύμβουλος για την υποστήριξη της εν λόγω αίτησης.

(7) Με επιστολή της 7ης Μαρτίου 2014, η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο να επιβεβαιώσει ότι «η Fiat Finance and Trade Ltd» ήταν ο φορολογούμενος με την επωνυμία FFT στη ΣΕΤ της FFT. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι, βάσει των υποβληθέντων στοιχείων, δεν μπορούσε να αποκλείσει ότι η ΣΕΤ της FFT συνιστά κρατική ενίσχυση υπέρ της FFT, ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο να της παράσχει πρόσθετες πληροφορίες για την αξιολόγηση της ΣΕΤ της FFT.

(8) Στις 24 Μαρτίου 2014 η Επιτροπή εξέδωσε διαταγή παροχής πληροφοριών, βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου ([5]), που διέτασσε το Λουξεμβούργο να παράσχει τον κατάλογο των φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 2.

(9) Στις 24 Απριλίου 2014 το Λουξεμβούργο απάντησε στην επιστολή της 7ης Μαρτίου 2014 και επιβεβαίωσε ότι δεν διέθετε κανένα πρόσθετο στοιχείο αναγκαίο για την αξιολόγηση της ΣΕΤ της FFT. Όσον αφορά το ερώτημα αν τα αρχικά FFT αντιστοιχούσαν στη Fiat Finance and Trade Ltd, το Λουξεμβούργο επικαλέστηκε τις διατάξεις της λουξεμβουργιανής νομοθεσίας περί απορρήτου και ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω διατάξεις του απαγόρευαν να επιβεβαιώσει την ταυτότητα του συγκεκριμένου φορολογουμένου.

(10) Με απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014, η Επιτροπή ενέκρινε απόφαση για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης (στο εξής: απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας) ([6]), σε σχέση με τη ΣΕΤ της FFT. Η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας συνδυάστηκε με διαταγή παροχής πληροφοριών με την οποία ζητήθηκε από το Λουξεμβούργο να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τη ΣΕΤ της FFT. Ειδικότερα, η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο να επιβεβαιώσει την ταυτότητα του δικαιούχου του εν λόγω μέτρου.

(11) Με επιστολή της 14ης Ιουλίου 2014, το Λουξεμβούργο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του σχετικά με την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει κανένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης και άρα το Λουξεμβούργο δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει ούτε στα ερωτήματα που τέθηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας ούτε στη διαταγή παροχής πληροφοριών.

(12) Στις 14 Αυγούστου 2014 η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο να της διαβιβάσει τις μη υποβληθείσες πληροφορίες που αναφέρονταν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας και στη διαταγή παροχής πληροφοριών. Η Επιτροπή ζήτησε επίσης από το Λουξεμβούργο την άδεια να απευθυνθεί απευθείας στην FFT για να της υποβάλει τα ερωτήματα που είχαν μείνει αναπάντητα, σύμφωνα με το άρθρο 6α παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(13) Στις 3 Σεπτεμβρίου 2014 το Λουξεμβούργο απάντησε εν μέρει στις έως τότε αναπάντητες ερωτήσεις και ανέφερε ότι ένα μέρος των ζητούμενων πληροφοριών καλύπτονταν από το επιχειρηματικό απόρρητο της FFT και δεν ήταν στη διάθεσή του. Επιβεβαίωσε επίσης ότι η FFT ήταν πράγματι η εταιρεία Fiat Finance and Trade Ltd. και έδωσε την άδεια στην Επιτροπή να απευθύνει τις ερωτήσεις της απευθείας στην FFT.

(14) Στις 17 Οκτωβρίου 2014 η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([7]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την απόφαση. Με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2014, έλαβε παρατηρήσεις της FFT.

([3]) Εκ των προτέρων συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης, η οποία στο εξής αναφέρεται χωριστά ως «ΣΕΤ».

([4]) Το Λουξεμβούργο είχε απαλείψει επιλεγμένες πληροφορίες, όπως οι επωνυμίες εταιρειών και θυγατρικών.

([5]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1). Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9).

([6]) *Εικαζόμενη ενίσχυση στην FFT* (SA.38375) [2014] (ΕΕ C 369 της 17.10.2014, σ. 37).

([7]) ΕΕ C 369 της 17.10.2014, σ. 37.

(15) Στις 22 Δεκεμβρίου 2014 το Λουξεμβούργο υπέβαλε κατάλογο των δικαιούχων φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης, ώστε να συμμορφωθεί με την αίτηση της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2013 για παροχή πληροφοριών. Το εν λόγω έγγραφο απαριθμούσε τις αποφάσεις που εξέδωσε η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου τα έτη 2010 έως και 2012.

(16) Με επιστολή της 5ης Ιανουαρίου 2015 το Λουξεμβούργο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων που υπέβαλαν τρίτοι σε σχέση με την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

(17) Στις 12 Φεβρουαρίου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία ενημέρωνε το Λουξεμβούργο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι η επίσημη διαδικασία έρευνας σχετικά με την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης παρέμενε αναποτελεσματική μέχρι τότε. Επί της βάσης αυτής και με την άδεια του Λουξεμβούργου, ([8]) η Επιτροπή μπόρεσε να υποβάλει τις ερωτήσεις της απευθείας στην FFT.

(18) Με επιστολές της 20ής Φεβρουαρίου 2015, η Επιτροπή απέστειλε αίτηση παροχής πληροφοριών στο Λουξεμβούργο και στην FFT.

(19) Με επιστολές της 26ης Φεβρουαρίου και της 3ης Μαρτίου 2015, η FFT ζήτησε διευκρινίσεις όσον αφορά την αίτηση παροχής πληροφοριών και παράταση της προθεσμίας απάντησης, η οποία της χορηγήθηκε από την Επιτροπή με ηλεκτρονικό μήνυμα της 5ης Μαρτίου 2015.

(20) Στις 23 Μαρτίου 2015 η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο, σε σχέση με τον κατάλογο των φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που της είχε κοινοποιηθεί στις 22 Δεκεμβρίου 2014, να της παράσχει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις αποφάσεις για τα έτη 2010 έως και 2012 ([9]).

(21) Με επιστολή της 24ης Μαρτίου 2015, το Λουξεμβούργο απάντησε στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Φεβρουαρίου 2015 ([10]).

(22) Με επιστολή της 31ης Μαρτίου 2015, η FFT απάντησε στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Φεβρουαρίου 2015.

(23) Στις 23 Απριλίου 2015 το Λουξεμβούργο υπέβαλε πρόσθετες πληροφορίες για 1 900 φορολογικές αποφάσεις εξ όσων περιέχονταν στην απάντησή του της 22ας Δεκεμβρίου 2014.

(24) Στις 27 Απριλίου 2015 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ της FFT, του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής, μετά την οποία το Λουξεμβούργο παρείχε συμπληρωματικές πληροφορίες με τα υπομνήματά του της 4ης Ιουνίου 2015, της 18ης Ιουνίου 2015 και της 10ης Ιουλίου 2015.

(25) Στις 15 Ιουλίου 2015 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ του οικονομικού διευθυντή της Fiat Chrysler Automobiles NV, εταιρείας που διαδέχθηκε τη Fiat SpA, του Λουξεμβούργου και της Επιτροπής.

(26) Στις 21 Οκτωβρίου 2015 η Επιτροπή περάτωσε την επίσημη διαδικασία έρευνας σχετικά με τη ΣΕΤ της FFT εκδίδοντας τελική απόφαση (στο εξής: απόφαση περάτωσης ([11])). Στην εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Η εν λόγω ενίσχυση κρίθηκε ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και είχε εφαρμοστεί παράνομα από το Λουξεμβούργο κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Το Λουξεμβούργο διατάχθηκε να ανακτήσει το ποσό της ασυμβίβαστης και παράνομης ενίσχυσης που έλαβε η FFT.

(27) Στις 29 και 30 Δεκεμβρίου 2015, αντίστοιχα, η FFT και το Λουξεμβούργο άσκησαν προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της απόφασης περάτωσης.

(28) Στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές αυτές και επικύρωσε την απόφαση περάτωσης που εξέδωσε η Επιτροπή ([12]).

(29) Στις 8 Νοεμβρίου 2022 το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 και ακύρωσε την απόφαση περάτωσης της Επιτροπής (στο εξής: απόφαση FIAT ([13])), αφήνοντας αμετάβλητη την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας. Επομένως, η επίσημη έρευνα για την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης, όπως περιγράφεται περαιτέρω στο τμήμα 2.2, παραμένει ανοικτή και πρέπει να περατωθεί.

([8]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 13.

([9]) Με αριθμό υπόθεσης SA.37267 — *Pratiques en matières de ruling fiscal* [Πρακτικές έκδοσης φορολογικών αποφάσεων] — Λουξεμβούργο.

([10]) Η επιστολή της 24ης Μαρτίου 2015 διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 24 Μαρτίου 2014 και εκ νέου στις 26 Μαρτίου 2015.

([11]) *Κρατική ενίσχυση την οποία έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο υπέρ της Fiat* (SA.38375) απόφαση (ΕΕ) 2016/2326 της Επιτροπής [2015] (ΕΕ L 351 της 22.12.2016, σ. 1).

([12]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-755/15 και T-759/15, Λουξεμβούργο και Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής, ECLI:EU:T:2019:670.

([13]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859.

2. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**

2.1. **Δικαιούχος**

(30) Η FFT αποτελεί μέρος του ομίλου Fiat. Κατά τον χρόνο έκδοσης της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης, ο όμιλος Fiat αποτελούνταν από τη Fiat S.p.A, εταιρεία υπαγόμενη στο ιταλικό δίκαιο με έδρα το Τορίνο, και όλες τις εταιρείες που ελέγχονται από τη Fiat SpA (στο εξής συλλογικά: «Fiat» ή «όμιλος Fiat»). Μετά τη συγχώνευση της Fiat SpA με τη Fiat Investments NV στις 12 Οκτωβρίου 2014, η Fiat Chrysler Automobiles NV διαδέχθηκε τη Fiat S.p.A.

(31) Η Fiat ασκούσε βιομηχανικές δραστηριότητες και παρείχε χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας. Σχεδίαζε, επεξεργαζόταν, κατασκεύαζε, διένεμε και πωλούσε οχήματα για μαζική διάθεση στην αγορά. Στις εμπορικές επωνυμίες της περιλαμβάνονταν οι Fiat, Alfa Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati και ορισμένες εμπορικές επωνυμίες Chrysler. Επιπλέον, η Fiat δραστηριοποιούνταν επίσης στον τομέα των εξαρτημάτων, στον τομέα των συστημάτων παραγωγής και στις υπηρεσίες/προϊόντα μετά την πώληση. Τέλος, για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του στον τομέα των αυτοκινήτων, ο όμιλος παρείχε επίσης χρηματοδότηση λιανικής και εμπόρων, υπηρεσίες χρηματοδοτικής μίσθωσης και ενοικίασης (μέσω θυγατρικών, κοινοπραξιών και εμπορικών συμφωνιών με εξειδικευμένους παρόχους υπηρεσιών χρηματοδότησης). Το 2013 η Fiat ανέφερε έσοδα ύψους 86 816 εκατ. EUR και καθαρό κέρδος ύψους 1 951 εκατ. EUR. Το 2012 τα αντίστοιχα αριθμητικά στοιχεία ανήλθαν σε 83 957 εκατ. EUR (έσοδα) και 896 εκατ. EUR (καθαρό κέρδος).

(32) Η FFT παρείχε υπηρεσίες ρευστότητας και χρηματοδότηση στις εταιρείες Fiat με έδρα (κυρίως) την Ευρώπη (εξαιρουμένης της Ιταλίας) και διαχειριζόταν διάφορες δομές κεντρικής διαχείρισης ρευστότητας για τις εταιρείες του ομίλου. Η FFT ανήκε κατά 40 % περίπου στη Fiat SpA και κατά 60 % στη Fiat Finance SpA η οποία, με τη σειρά της, ήταν κατά 100 % θυγατρική της Fiat S.p.A ([14]). Η FFT κατέγραψε εισόδημα προ φόρων ύψους 1 572 300 EUR και 2 334 301 EUR για τα έτη 2012 και 2013, αντίστοιχα ([15]).

(33) Η έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης που υπέβαλε το Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 2014 περιείχε τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με την FFT και τον όμιλο Fiat. Η Fiat είχε συγκεντρώσει σε κεντρικό επίπεδο τις χρηματοοικονομικές και ταμειακές λειτουργίες της, οπότε όλες οι δραστηριότητες σε σχέση με τη χρηματοδότηση, την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στις επιχειρήσεις, τις τραπεζικές σχέσεις, τη διαχείριση κινδύνου συναλλάγματος και επιτοκίων, την κεντρική ταμειακή διαχείριση, πράξεις στη χρηματαγορά, ταμειακή διαχείριση, τη διαδικασία εισπράξεων και πληρωμών ασκούνταν από τις εταιρείες ταμειακής διαχείρισης του ομίλου (στο εξής συλλογικά: εταιρείες ταμειακής διαχείρισης).

(34) Οι εταιρείες ταμειακής διαχείρισης ήταν οργανωμένες ως εξής:

α) η Fiat Finance SpA ήταν η εταιρεία ταμειακής διαχείρισης με έδρα την Ιταλία, επιφορτισμένη με τον συντονισμό των πράξεων χρηματοδότησης για τις εταιρείες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στην Ιταλία·

β) η FFT εκτελούσε λειτουργίες ταμειακής διαχείρισης για τις εταιρείες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στην Ευρώπη (εξαιρουμένης της Ιταλίας)·

γ) η Fiat Finance North America, Inc. (στο εξής: FFNA) εκτελούσε λειτουργίες ταμειακής διαχείρισης για τις εταιρείες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στις Ηνωμένες Πολιτείες·

δ) η Fiat Finance Canada Ltd. (στο εξής: FFC) εκτελούσε λειτουργίες ταμειακής διαχείρισης για τις εταιρείες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στον Καναδά·

ε) η Fiat Finanças Brasil Ltda εκτελούσε λειτουργίες ταμειακής διαχείρισης για τις εταιρείες Fiat που είναι εγκατεστημένες στη Βραζιλία.

(35) Οι διασυνοριακές ενδοομιλικές συναλλαγές που έχει συνάψει η FFT μπορούν να ομαδοποιηθούν σε δύο κύριες κατηγορίες: i) συναλλαγές με άλλες εταιρείες ταμειακής διαχείρισης (διατομεακές) και ii) συναλλαγές με εταιρείες του ομίλου (ενδοομιλικές).

(36) Όσον αφορά τις ασκούμενες λειτουργίες, η FFT συμμετείχε στη χρηματοδότηση από την αγορά και τις τοποθετήσεις ρευστών διαθεσίμων· στις σχέσεις με τους φορείς της χρηματοπιστωτικής αγοράς· στις υπηρεσίες συντονισμού και παροχής χρηματοπιστωτικών συμβουλών στις εταιρείες του ομίλου· στη διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων για τις εταιρείες του ομίλου· στη βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη διεταιρική χρηματοδότηση· και στον συντονισμό με τις άλλες εταιρείες ταμειακής διαχείρισης.

([14]) Βασικό ενημερωτικό δελτίο της Fiat SpA, 14 Μαρτίου 2014.
([15]) Ό.π.

(37) Στους κύριους κινδύνους που αντιμετωπίζουν γενικά οι εταιρείες ταμειακής διαχείρισης περιλαμβάνονταν ο κίνδυνος αγοράς, ο πιστωτικός κίνδυνος που σχετίζεται με τραπεζικές καταθέσεις ή άλλες παρόμοιες βραχυπρόθεσμες επενδύσεις, ο κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και ο λειτουργικός κίνδυνος.

(38) Η FFT διαχειριζόταν σημαντικό όγκο χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, τα οποία συνδέονταν κυρίως με δάνεια μεταξύ εταιρειών του ομίλου, με απαιτήσεις των εταιρειών του ομίλου και, σε μικρότερο βαθμό, με τραπεζικές καταθέσεις. Η FFT χρησιμοποιούσε συστήματα ΤΠ που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθημερινών εργασιών και την παρακολούθηση των επιδόσεων των χρηματοπιστωτικών αγορών.

2.2. **Η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης**

(39) Η παρούσα απόφαση αφορά τη ΣΕΤ της FFT, μια φορολογική απόφαση προέγκρισης σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση που εκδόθηκε από το Λουξεμβούργο υπέρ της FFT, με επιστολή της 3ης Σεπτεμβρίου 2012. Η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης εγκρίνει μια μέθοδο για τη διάθεση των κερδών στην FFT εντός του ομίλου Fiat που προτάθηκε από τον φοροτεχνικό σύμβουλο του ομίλου και δίνει τη δυνατότητα στην FFT να προσδιορίζει σε ετήσια βάση το ποσό του φόρου εισοδήματος εταιρειών που πρέπει να καταβάλλεται στο Λουξεμβούργο.

(40) Τα έγγραφα που υπέβαλε το Λουξεμβούργο στην Επιτροπή, ως το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων για τη στήριξη της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης, αποτελούνται από δύο επιστολές και την έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 6.

(41) Με επιστολή της 3ης Σεπτεμβρίου 2012, η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου επιβεβαίωσε ότι «η κατωτέρω ανάλυση της ενδοομιλικής τιμολόγησης συντάχθηκε σύμφωνα με την εγκύκλιο 164/2 της 28ης Ιανουαρίου 2011 και είναι σύμφωνη με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού» (sic). Με άλλα λόγια, η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου παραδέχθηκε ότι η ανάλυση ενδοομιλικής τιμολόγησης που πραγματοποιήθηκε από τον φοροτεχνικό σύμβουλο και περιλαμβάνεται στην έκθεση για την ενδοομιλική τιμολόγηση κατέληξε σε αμοιβή σε συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού για τις λειτουργίες που ασκεί η FFT και τον κίνδυνο τον οποίο επωμίζεται. Η «αμοιβή σε συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού» της FFT, όπως διαπιστώνεται στην έκθεση για την ενδοομιλική τιμολόγηση και έγινε αποδεκτή από την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης, είναι η ακόλουθη: «η μελέτη της ενδοομιλικής τιμολόγησης καθορίζει κατάλληλη αμοιβή επί του κεφαλαίου που είναι εκτεθειμένο σε κίνδυνο και του κεφαλαίου που αποσκοπεί στην ανταμοιβή των λειτουργιών που ασκεί η εταιρεία ύψους 2,542 εκατ. EUR επί των οποίων προβλέπεται απόκλιση +/– 10 %». Ο συνήθης συντελεστής φορολογίας εταιρειών ύψους 28,8 % που ισχύει στο Λουξεμβούργο εφαρμόστηκε στα καθαρά κέρδη που αποκόμισε η FFT με βάση την εν λόγω αμοιβή. Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι η απόφαση που έλαβε η φορολογική διοίκηση ήταν δεσμευτική για πέντε έτη (δηλαδή από τη χρήση 2012 έως και τη χρήση 2016).

(42) Σύμφωνα με την έκθεση για την ενδοομιλική τιμολόγηση, η μέθοδος που θεωρήθηκε ως η πλέον κατάλληλη για τον προσδιορισμό του φορολογητέου κέρδους της FFT εντός του ομίλου Fiat ήταν η μέθοδος του καθαρού περιθωρίου συναλλαγής (στο εξής: ΤΝΜΜ). Σύμφωνα με τον φοροτεχνικό σύμβουλο, η ΤΝΜΜ ήταν ιδιαίτερα επαρκής όταν, στο πλαίσιο της συναλλαγής, υπήρχε ένα μέρος που δεν πραγματοποιούσε πολύτιμες και μοναδικές εισφορές. Δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον φοροτεχνικό σύμβουλο, αυτό συνέβαινε στην περίπτωση της FFT, η οποία παρείχε μόνο χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, η εν λόγω μέθοδος ήταν η καταλληλότερη για τον καθορισμό της τιμολόγησης υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (στο εξής: ΟΟΣΑ) όσον αφορά την ενδοομιλική τιμολόγηση για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές διοικήσεις (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ) ([16]).

(43) Στην έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης, ο φοροτεχνικός σύμβουλος όρισε την οφειλόμενη αμοιβή στην FFT, που συνιστούσε το φορολογητέο κέρδος, με βάση τα κεφάλαια που χρειάζεται η FFT για να ασκεί τα καθήκοντά της και να επωμίζεται τους κινδύνους της, λαμβάνοντας υπόψη τα χρησιμοποιούμενα στοιχεία ενεργητικού.

(44) Η εν λόγω αμοιβή καθορίστηκε ως εξής: i) εκτίμηση του «εκτεθειμένου σε κίνδυνο κεφαλαίου» της FFT· ii) προσδιορισμός του κεφαλαίου της FFT που χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των καθηκόντων και τη στήριξη των χρηματοοικονομικών επενδύσεων· iii) εκτίμηση της αναμενόμενης αμοιβής του «κεφαλαίου σε κίνδυνο» της FFT με χρήση του υποδείγματος αποτίμησης κεφαλαιακών περιουσιακών στοιχείων (στο εξής: CAPM) και προσδιορισμός της απόδοσης του κεφαλαίου που χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των καθηκόντων· και iv) υπολογισμός της συνολικής κερδοφορίας που θα αποδοθεί στην FFT ως αμοιβή για τους κινδύνους που έχει επωμιστεί και για την άσκηση των καθηκόντων, με συνδυασμό των αποτελεσμάτων των σταδίων i) έως iii).

(45) Με την παρούσα απόφαση αξιολογείται αν η συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης που εγκρίθηκε με την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης περιέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα που ισοδυναμεί με κρατική ενίσχυση.

([16]) Κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ όσον αφορά την ενδοομιλική τιμολόγηση για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές διοικήσεις, Εκδόσεις ΟΟΣΑ, Παρίσι, 2010.

3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

3.1. Καθοδήγηση σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση

(46) Η παρούσα απόφαση αφορά φορολογική απόφαση προέγκρισης που επικυρώνει συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης, η οποία αναφέρεται επίσης ως ΣΕΤ. Οι ΣΕΤ είναι ρυθμίσεις που καθορίζουν, πριν από τις ενδοομιλικές συναλλαγές, ένα κατάλληλο σύνολο κριτηρίων για τον προσδιορισμό της ενδοομιλικής τιμολόγησης για τις εν λόγω συναλλαγές εντός καθορισμένης χρονικής περιόδου, για φορολογικούς σκοπούς.

(47) Στο πλαίσιο αυτό, η ενδοομιλική τιμολόγηση αφορά τις τιμές που χρεώνονται για εμπορικές συναλλαγές μεταξύ διαφόρων μερών του ίδιου ομίλου εταιρειών και ειδικότερα τις τιμές που καθορίζονται για τα αγαθά που πωλεί ή τις υπηρεσίες που παρέχει μια εταιρεία ομίλου εταιρειών σε άλλη εταιρεία του ίδιου ομίλου. Επομένως, η ενδοομιλική τιμολόγηση αφορά την κατανομή των κερδών μεταξύ διαφορετικών τμημάτων του ίδιου ομίλου εταιρειών.

(48) Οι πολυεθνικές εταιρείες καταβάλλουν φόρους σε δικαιοδοσίες με διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές. Το κέρδος μετά τους φόρους που καταγράφεται σε επίπεδο ομίλου εταιρειών είναι το άθροισμα των κερδών μετά την αφαίρεση των φόρων σε κάθε χώρα στην οποία υπόκειται σε φορολογία. Επομένως, αντί να μεγιστοποιούν το κέρδος που δηλώνεται σε κάθε χώρα, κατά την κατανομή των κερδών στις διάφορες εταιρείες του ομίλου εταιρειών οι πολυεθνικές εταιρείες ενδέχεται να έχουν οικονομικό κίνητρο να κατανέμουν όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη σε δικαιοδοσίες με χαμηλή φορολογία και όσο το δυνατόν λιγότερα κέρδη σε δικαιοδοσίες με υψηλή φορολογία.

(49) Για την επίτευξη δίκαιης φορολόγησης, έχει θεσπιστεί ένα διεθνώς συμφωνημένο πρότυπο για τον καθορισμό των τιμών ενδοομιλικής τιμολόγησης. Συνεπώς, το άρθρο 9 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ ([17]), σε σχέση με τη φορολογία των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, θεσπίζει την αποκαλούμενη αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, σύμφωνα με την οποία οι τιμές στις διεταιρικές συναλλαγές καθορίζονται σύμφωνα με τις τιμές της αγοράς. Η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού αναλύεται περαιτέρω στις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ.

4. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

(50) Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης με την εσωτερική αγορά. Ειδικότερα, εξέφρασε αμφιβολίες αν η συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης που εγκρίθηκε με την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης είχε ως αποτέλεσμα την καταβολή αμοιβής σε συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού στην FFT.

(51) Στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή επισήμανε ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή χαμηλότερης φορολογίας στις οικείες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις που βρίσκονται σε παρόμοια νομική και πραγματική κατάσταση. Οι ι φορολογικές αρχές, αποδεχόμενες,, μέσω μιας πρακτικής έκδοσης φορολογικών αποφάσεων, η οποία εμπίπτει στη διακριτική τους ευχέρεια, ότι οι πολυεθνικές εταιρείες αποκλίνουν από τις συνθήκες της αγοράς κατά τον καθορισμό των εμπορικών όρων των ενδοομιλικών συναλλαγών, μπορούν να παραιτηθούν από φορολογητέα έσοδα στη δικαιοδοσία τους και άρα από κρατικούς πόρους. Τούτο συμβαίνει, ειδικότερα, όταν οι φορολογικές αρχές δέχονται εμπορικούς όρους που αποκλίνουν από τους όρους που ισχύουν μεταξύ ανεξάρτητων οικονομικών φορέων.

(52) Επιπλέον, στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή επισήμανε ότι, προκειμένου να κριθεί αν μια μέθοδος καθορισμού του φορολογητέου εισοδήματος μιας επιχείρησης παρείχε πλεονέκτημα, ήταν αναγκαίο να συγκριθεί η εν λόγω μέθοδος με το κοινό φορολογικό σύστημα, με βάση τη διαφορά μεταξύ κερδών και ζημιών επιχείρησης που ασκεί τις δραστηριότητές της υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς. Συνεπώς, η Επιτροπή υποστήριξε πως, όταν μια ΣΕΤ αφορούσε συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών εντός ομίλου εταιρειών, η εν λόγω συμφωνία δεν θα πρέπει να αποκλίνει από τη ρύθμιση ή την αμοιβή που θα είχε αποδεχθεί ένας συνετός ανεξάρτητος φορέας που ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς (δηλαδή υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού) ([18]).

([17]) Υπόδειγμα σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου του ΟΟΣΑ του 2010 (πλήρης έκδοση), Εκδόσεις ΟΟΣΑ, Παρίσι, 2012.

([18]) Απόφαση 2003/757/ΕΚ της Επιτροπής [2003], Κέντρα συντονισμού του Βελγίου (ΕΕ L 282 της 30.10.2003, σ. 25), αιτιολογική σκέψη 95.

(53) Στο πλαίσιο αυτό, στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή παρέπεμψε στη νομολογία σύμφωνα με την οποία οι συνθήκες της αγοράς θα μπορούσαν να επιτευχθούν μέσω ενδοομιλικής τιμολόγησης που καθορίζεται υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού. Πιο συγκεκριμένα, εάν, αντιθέτως, η μέθοδος φορολόγησης των ενδοομιλικών συναλλαγών δεν ήταν σύμφωνη με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού ([19]) και οδηγούσε σε φορολογητέα βάση κατώτερη από εκείνη που θα προέκυπτε από την ορθή εφαρμογή της εν λόγω αρχής, θα παρείχε επιλεκτικό πλεονέκτημα στην οικεία εταιρεία ([20]).

(54) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ αποτελούν έγγραφο αναφοράς που προτείνει μεθόδους για την προσέγγιση του αποτελέσματος τιμολόγησης υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού και ότι είχαν επιλεγεί ως κατάλληλες οδηγίες γι' αυτόν τον σκοπό σε προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής ([21]).

(55) Επομένως, στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας —και όπως εξηγείται λεπτομερέστερα παρακάτω— η Επιτροπή βασίστηκε σε μια αυτοτελή αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Η Επιτροπή δεν στηρίχτηκε στο εθνικό δίκαιο, ιδίως στο άρθρο 164 παράγραφος 3 του L.I.R. ([22]) ούτε στην εγκύκλιο ([23]), κατά τον καθορισμό της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού στο πλαίσιο της αξιολόγησής της σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης στην υπό κρίση υπόθεση.

(56) Με βάση την εν λόγω αυτοτελή αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπως ορίζεται παραπάνω, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες αμφιβολίες στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, οι οποίες, επομένως, αφορούσαν αποκλειστικά τη συμμόρφωση της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπως ορίζεται στη νομολογία που αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 52 και 53 ανωτέρω και όπως προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ.

(57) Πρώτον, η Επιτροπή κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης φαινόταν ότι αποδεχόταν μια σταθερή φορολογική βάση ύψους 2,542 εκατ. EUR (+/– 10 %) για τις δραστηριότητες της FFT στο Λουξεμβούργο, η οποία μπορούσε να διαφοροποιηθεί μόνον οριακά και παρέμενε σταθερή ακόμη και σε περίπτωση μεγάλης αύξησης των δραστηριοτήτων της FFT στις οποίες βασιζόταν ο καθορισμός της φορολογικής βάσης.

(58) Δεύτερον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα της μεθόδου που είχε επιλέξει ο φοροτεχνικός σύμβουλος της FFT για να εκτιμήσει την αμοιβή της FFT. Στην ανάλυση ενδοομιλικής τιμολόγησης, ο φοροτεχνικός σύμβουλος στηρίχτηκε στην έμμεση μέθοδο της TNMM για τον υπολογισμό της εν λόγω αμοιβής. Σύμφωνα με τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής, η χρήση άμεσων μεθόδων και, ειδικότερα, της μεθόδου της συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης τιμής (στο εξής: CUP) ήταν προτιμότερη στις περιπτώσεις στις οποίες ήταν δυνατό να παρατηρηθούν συγκρίσιμες συναλλαγές στην αγορά. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η Chrysler, η αμερικανική εταιρεία του ομίλου Fiat, στηριζόταν άμεσα στις κεφαλαιαγορές για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της και ότι ορισμένες από τις συναλλαγές αυτές ήταν συγκρίσιμες με τις συναλλαγές που πραγματοποιεί η FFT.

(59) Τρίτον, όσον αφορά τη χρήση του CAPM για την εκτίμηση των απαιτούμενων αποδόσεων των ιδίων κεφαλαίων, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες αν ο φοροτεχνικός σύμβουλος της FFT είχε χρησιμοποιήσει σωστά το CAPM. Υπογράμμισε ότι τα δύο στοιχεία που καθορίζουν την αμοιβή της FFT με βάση το CAPM, δηλαδή το ποσό του αμειβόμενου κεφαλαίου και το ύψος της αμοιβής που εφαρμόστηκε στο ποσό του εν λόγω κεφαλαίου, είχαν οριστεί σε πολύ χαμηλό επίπεδο.

([19]) Ειδικότερα, οι αποφάσεις που δίνουν τη δυνατότητα στους φορολογούμενους να χρησιμοποιούν ακατάλληλες μεθόδους ενδοομιλικής τιμολόγησης για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών, π.χ. τα σταθερά περιθώρια για τη μέθοδο του κόστους συν περιθώριο κέρδους ή τη μέθοδο της τιμής μεταπώλησης για τον καθορισμό κατάλληλης ενδοομιλικής τιμολόγησης, μπορεί να συνεπάγονται κρατική ενίσχυση — Βλέπε απόφαση 2003/438/ΕΚ της Επιτροπής [2002] σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 50/2001, Εταιρείες χρηματοδότησης του Λουξεμβούργου (ΕΕ L 153 της 20.6.2003, σ. 40), αιτιολογικές σκέψεις 43 και 44· απόφαση 2003/501/ΕΚ της Επιτροπής [2002] σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 49/2001, Κέντρα συντονισμού του Λουξεμβούργου (ΕΕ L 170 της 9.7.2003, σ. 20), αιτιολογικές σκέψεις 46-47 και 50· απόφαση 2003/755/ΕΚ της Επιτροπής [2003], Κέντρα συντονισμού του Βελγίου (ΕΕ L 282 της 30.10.2003, σ. 25), αιτιολογικές σκέψεις 89 έως 95 και συναφείς συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2006:416, σκέψεις 96 και 97· απόφαση 2004/76/ΕΚ της Επιτροπής [2003], Γαλλικό καθεστώς κεντρικών γραφείων και κέντρων υλικοτεχνικής υποστήριξης (ΕΕ L 23 της 28.1.2004, σ. 1), αιτιολογικές σκέψεις 50 και 53.

([20]) Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2006:416, σκέψη 95.

([21]) Απόφαση 2003/757/ΕΚ της Επιτροπής [2003], Κέντρα συντονισμού του Βελγίου (ΕΕ L 282 της 30.10.2003, σ. 25).

([22]) Άρθρο 164 παράγραφος 3 του κώδικα φορολογίας εισοδήματος του Λουξεμβούργου (*Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, στο εξής: L.I.R.).

([23]) Εγκύκλιος L.I.R. αριθ. 164/2 της 28ης Ιανουαρίου 2010 (στο εξής: εγκύκλιος).

(60) Όσον αφορά το ύψος του αμειβόμενου κεφαλαίου, με την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης έγινε δεκτό ότι το CAPM εφαρμοζόταν μόνο σε ένα κλάσμα του κεφαλαίου, το οποίο χαρακτηριζόταν ως «ίδια κεφάλαια σε κίνδυνο», ενώ τα ίδια κεφάλαια που χορηγήθηκαν ως εισφορά στην FFNA και την FFC αφαιρέθηκαν χωρίς εύλογη εξήγηση από τα ίδια κεφάλαια που έπρεπε να αμειφθούν. Επιπλέον, φάνηκε ότι ο υπολογισμός των «ιδίων κεφαλαίων σε κίνδυνο» οδηγούσε σε υπερβολικά χαμηλή φορολογητέα βάση, διότι αυτή δεν περιλάμβανε τα στοιχεία ενεργητικού του ομίλου. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή αμφισβήτησε την υπόθεση σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχει πιστωτικός κίνδυνος στις συναλλαγές με τις εταιρείες του ομίλου. Η Επιτροπή εξέφρασε επίσης αμφιβολίες ως προς τον υπολογισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και τον πιστωτικό κίνδυνο. Ειδικότερα, η επιλογή ενός σχετικά χαμηλού συντελεστή στάθμισης κινδύνου 20 % για τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου δεν αιτιολογήθηκε και δεν υπήρχε καμία αναφορά στο τι θα έπρεπε να προβλεφθεί σε περίπτωση ουσιώδους τροποποίησης του κανονιστικού πλαισίου. Η έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης του φοροτεχνικού συμβούλου δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους «η διαφορά μεταξύ των πιστωτικών δεδουλευμένων τόκων επί των τραπεζικών καταθέσεων και των χρεωστικών δεδουλευμένων τόκων επί των τραπεζικών δανείων» αποτελούσε καλή ένδειξη του λειτουργικού κινδύνου. Δεν παρείχε εξήγηση ούτε για τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου ύψους 15 %. Ομοίως, στην εν λόγω έκθεση δεν δόθηκε εξήγηση γιατί ο κίνδυνος αντισυμβαλλομένου πολλαπλασιαζόταν επί 6 % και όχι επί 8 %, δεδομένου ότι η ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση που προβλέπεται από το πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙ για τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου ([24]), στην οποία αναφέρεται ρητά η έκθεση για την ενδοομιλική τιμολόγηση, είναι 8 %.

(61) Όσον αφορά το ύψος της αμοιβής που εφαρμόστηκε στο εν λόγω κεφάλαιο, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σε σχέση με τον καθορισμό του συντελεστή βήτα, διότι αυτός φαινόταν υπερβολικά χαμηλός σε σύγκριση με τον συντελεστή βήτα για άλλες συγκρίσιμες εταιρείες παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Επίσης, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς την επιλογή του 25ου εκατοστημορίου από τον φοροτεχνικό σύμβουλο αντί της διάμεσης τιμής για τον υπολογισμό του συντελεστή βήτα.

(62) Τέταρτον, όσον αφορά την αναμενόμενη απόδοση των ιδίων κεφαλαίων που θεωρούνται πλεονάζοντα, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες όσον αφορά το γεγονός ότι στην επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης γίνεται δεκτή η χρήση ενός πολύ χαμηλού ποσοστού 0,87 % χωρίς καμία αιτιολόγηση.

(63) Υπό το πρίσμα αυτών των αμφιβολιών, στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή κατέληξε στο προσωρινό συμπέρασμα ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης παρείχε επιλεκτικό πλεονέκτημα στην FFT, δεδομένου ότι η αμοιβή παρέκκλινε από αποτέλεσμα πλήρους ανταγωνισμού. Δεδομένου ότι φαίνεται να πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και δεν φαίνεται να συντρέχει κανένας λόγος που θα καθιστούσε συμβατές τις ενισχύσεις, δυνάμει του άρθρου 107 παράγραφος 2 ή 3 της Συνθήκης, η Επιτροπή κατέληξε στο προσωρινό συμπέρασμα ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση συνιστά κρατική ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά.

5. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

5.1. Σχετικά με τη διαδικασία της Επιτροπής

(64) Όσον αφορά τη διαδικασία, το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ότι στην εν λόγω υπόθεση δεν τηρήθηκε η ορθή διαδικασία για την έκδοση διαταγής παροχής πληροφοριών, εφόσον ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 δεν επέτρεπε στην Επιτροπή να εκδίδει διαταγές στο πλαίσιο απόφασης για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Πριν από την έκδοση μιας τέτοιας διαταγής, θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί η διαδικασία του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(65) Το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ακόμη, όσον αφορά τις πληροφορίες που ζητήθηκαν στη διαταγή παροχής πληροφοριών, ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε για ποιο λόγο η αποκάλυψη της ταυτότητας του δικαιούχου ήταν αναγκαία για την αξιολόγηση του μέτρου στο πλαίσιο των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις. Το Λουξεμβούργο εξήγησε ότι δεν μπορούσε να αποκαλύψει την ταυτότητα στο συγκεκριμένο στάδιο. Το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν υπήρχαν διευκρινίσεις σχετικά με τις ζητούμενες πληροφορίες, ενώ το ίδιο το εγχειρίδιο διαδικασίας της Επιτροπής απαιτούσε τέτοιες διευκρινίσεις.

(66) Το Λουξεμβούργο υποστήριξε ότι, δεδομένου πως στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δεν εξηγήθηκε ο τρόπος με τον οποίο η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης συνιστούσε ενίσχυση, δεν ήταν σε θέση να εφαρμόσει την υποχρέωση αναστολής και συνεπώς ενέκρινε την υποβληθείσα φορολογική δήλωση της FFT βάσει της μεθοδολογίας της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης.

([24]) Επιτροπή τραπεζικής εποπτείας της Βασιλείας, *Διεθνής σύγκλιση μέτρησης κεφαλαίων και κεφαλαιακών προτύπων — Αναθεωρημένο πλαίσιο*, Ιούνιος 2004 (στο εξής: πλαίσιο Βασιλείας ΙΙ).

(67) Το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ακόμη ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της αμεροληψίας και της χρηστής διοίκησης, ιδίως διότι δεν έδωσε καμία συνέχεια στις προτάσεις του για συνάντηση που θα του έδινε τη δυνατότητα να της εξηγήσει τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης.

(68) Το Λουξεμβούργο αμφισβήτησε την απόφαση της Επιτροπής να διαχωρίσει τη διαδικασία όσον αφορά την FFT (με νέο αριθμό υπόθεσης SA.38375) από τη γενική έρευνα σχετικά με τις πρακτικές του Λουξεμβούργου για την έκδοση φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που είχε ανοίξει με αριθμό υπόθεσης SA.37267. Δεδομένου ότι το Λουξεμβούργο άσκησε προσφυγή στο Γενικό Δικαστήριο κατά της διαταγής παροχής πληροφοριών που εξέδωσε η Επιτροπή στην υπόθεση SA.37267, η Επιτροπή μπόρεσε να παρακάμψει τεχνηέντως την ακύρωση της εν λόγω διαταγής με το άνοιγμα νέας υπόθεσης.

(69) Τέλος, το Λουξεμβούργο υποστήριξε ότι η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση εξουσίας συγχέοντας την άσκηση διακριτικής ευχέρειας με την απλή ερμηνεία ενός κανόνα του κοινού δικαίου. Ειδικότερα, η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης δεν ενέπιπτε στην άσκηση διακριτικής ευχέρειας από τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου, αλλά ήταν σύμφωνη με το άρθρο 164 παράγραφος 3 του L.I.R. και με την εγκύκλιο. Σύμφωνα με το Λουξεμβούργο, κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, αναπόφευκτα έπρεπε να ερμηνευτούν με βάση τα πραγματικά περιστατικά της κάθε υπόθεσης, ώστε να εξευρεθούν λύσεις που καθορίζονται από τις ειδικές περιστάσεις και βασίζονται σ' αυτές. Η Επιτροπή αγνόησε τη διάκριση μεταξύ, αφενός, της διακριτικής ευχέρειας και, αφετέρου, της ερμηνείας των κανόνων που περιείχαν αφηρημένες νομικές έννοιες και έπρεπε στη συνέχεια να εφαρμοστούν στην εξεταζόμενη υπόθεση. Επιπλέον, αντικαθιστώντας την ερμηνεία του λουξεμβουργιανού δικαίου που προέβαλλαν οι εθνικές αρχές, η Επιτροπή παραγνώρισε την αρμοδιότητα των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας.

(70) Κατά την άποψη του Λουξεμβούργου, δεδομένου ότι η φορολογική του διοίκηση δεν έχει ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια στην περίπτωση της FFT, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης συνιστούσε παρέκκλιση από τη συνήθη διοικητική πρακτική. Το Λουξεμβούργο εξήγησε ότι η διοικητική πρακτική του βασιζόταν στις αρχές της νομιμότητας και της ισότητας, παρέχοντας μ' αυτόν τον τρόπο την ίδια μεταχείριση σε όλους τους φορολογουμένους που βρίσκονταν ουσιαστικά στην ίδια κατάσταση. Το Λουξεμβούργο υποστήριξε ότι η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας βασίστηκε στις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ και όχι στη διοικητική πρακτική του Λουξεμβούργου.

5.2. **Σχετικά με τα ουσιώδη σφάλματα της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας**

(71) Γενικά, το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή διέπραξε ουσιώδες σφάλμα καθότι έλαβε ως σύστημα αναφοράς για τη διαπίστωση της ύπαρξης επιλεκτικού πλεονεκτήματος την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού που δεν είχε κατοχυρωθεί στην εθνική νομοθεσία και πρακτική.

(72) Εξάλλου, το Λουξεμβούργο επέκρινε την Επιτροπή διότι δεν εφάρμοσε στην υπό εξέταση υπόθεση τη σχετική εθνική νομοθετική διάταξη, δηλαδή το άρθρο 164 παράγραφος 3 του L.I.R. και τη συνακόλουθη διοικητική πρακτική, αλλά έλαβε ως σημείο αναφοράς μόνο τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ. Κατ' αυτόν τον τρόπο, Επιτροπή καθόρισε τη μέθοδο υπολογισμού που θεωρούσε καταλληλότερη, ενώ το λουξεμβουργιανό δίκαιο δεν προέβλεπε τη χρήση ειδικών μεθόδων ενδοομιλικής τιμολόγησης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παραγνώρισε πλήρως το νομικό πλαίσιο και τη διοικητική πρακτική του Λουξεμβούργου στον τομέα αυτόν.

(73) Επιπρόσθετα, το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή παρερμήνευσε τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ θεσπίζοντας ιεράρχηση των μεθόδων ενδοομιλικής τιμολόγησης. Το Λουξεμβούργο ισχυρίστηκε ότι η επιλογή της ΤΝΜΜ ήταν δικαιολογημένη και συμβατή με το άρθρο 164 του L.I.R.

(74) Όσον αφορά τις αμφιβολίες που διατυπώθηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, το Λουξεμβούργο επέκρινε την Επιτροπή ότι έδωσε υπέρμετρη έμφαση, και με υπερβολικά μονόπλευρο τρόπο, στην εικαζόμενη φορολογική στρατηγική της Fiat σε επίπεδο ομίλου, χωρίς να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η Fiat, ως όμιλος, είχε ενδεχομένως ως κίνητρο και άλλους λόγους για να επιλέξει την οργανωτική δομή που υιοθέτησε.

(75) Πρώτον, η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου δεν συμφώνησε με μια «σταθερή φορολογική βάση», όπως διατείνεται η Επιτροπή. Το φορολογητέο εισόδημα της FFT ήταν συνάρτηση του όγκου των χορηγούμενων δανείων και η έκθεση ενδοομιλικής τιμολόγησης κατέληξε στην επιλογή μίας μόνο κλίμακας σε όρους μονάδων βάσης για το περιθώριο που έπρεπε να επιτευχθεί.

(76) Δεύτερον, όσον αφορά το ύψος των απαιτούμενων ιδίων κεφαλαίων και τις αμφιβολίες που εξέφρασε η Επιτροπή ως προς αυτό το ζήτημα, το Λουξεμβούργο θεώρησε ότι η επιλογή του πλαισίου της Βασιλείας ΙΙ είναι εύλογη, όπως και η επιλογή του αποκλεισμού των συμμετοχών. Επειδή οι συμμετοχές εξοφλούνταν μέσω μερισμάτων που προέρχονταν από τις θυγατρικές, το ποσό των οποίων διέφερε ανάλογα με τα αποτελέσματα των θυγατρικών και τις ανάγκες τους για επανεπένδυση, η έννοια του περιθωρίου που έπρεπε να εφαρμοστεί στην εν λόγω ροή εισοδήματος δεν είχε σημασία από εμπορική άποψη.

(77) Τρίτον, το Λουξεμβούργο υποστήριξε ότι η εξαίρεση των ενδοομιλικών οφειλών από τον υπολογισμό ήταν επίσης δικαιολογημένη, δεδομένου ότι οι οφειλές της FFT συνδυάζονταν με ρητή εγγύηση προς όφελος των δανειστών της FFT.

(78) Τέταρτον, το Λουξεμβούργο επέκρινε την Επιτροπή ότι αμφισβήτησε τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκε ο συντελεστής βήτα για τον καθορισμό του ασφαλίστρου κινδύνου.

(79) Τέλος, το Λουξεμβούργο υποστήριξε πως, δεδομένου ότι η ομάδα «Κώδικας δεοντολογίας» (φορολογία των επιχειρήσεων) είχε επιβεβαιώσει ρητά ότι η πρακτική έκδοσης φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης στο Λουξεμβούργο ήταν σύμφωνη με τον κώδικα δεοντολογίας και τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η FFT θα έπρεπε να μπορεί να βασιστεί στην επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης για όλη τη διάρκεια ισχύος της, δηλαδή για πέντε έτη.

6. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(80) Η FFT υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας στις 30 Οκτωβρίου 2014, σε δύο χωριστά έγγραφα.

6.1. **Πρώτο σύνολο παρατηρήσεων της FFT**

(81) Το πρώτο σύνολο παρατηρήσεων της FFT αφορούσε i) την προβαλλόμενη κακή εφαρμογή των αρχών ενδοομιλικής τιμολόγησης του ΟΟΣΑ από την Επιτροπή και ii) την εικαζόμενη μη τήρηση του απαιτούμενου νομικού κριτηρίου για τη διαπίστωση του επιλεκτικού χαρακτήρα βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

6.1.1. *Κακή εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του ΟΟΣΑ*

(82) Πρώτον, η FFT υποστήριξε ότι δεν υπήρχε συμφωνία με τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου σχετικά με σταθερό φορολογητέο εισόδημα, αλλά συμφωνία που αφορούσε μόνο μια μέθοδο αμοιβής για τα καθήκοντα ταμειακής διαχείρισης που ασκούσε η FFT.

(83) Δεύτερον, η FFT προέβαλε επιχειρήματα προς στήριξη της επιλογής της TNMM ως της καταλληλότερης μεθόδου. Η FFT εξήγησε ότι η απουσία εσωτερικών συγκρίσιμων συναλλαγών απέκλειε τη δυνατότητα εφαρμογής της μεθόδου CUP. Επιπλέον, η FFT ισχυρίστηκε ότι, αν είχε χρησιμοποιήσει την αποτίμηση των ομολόγων της, κατά την εφαρμογή της μεθόδου CUP, για τον καθορισμό των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών που εφαρμόζονται στα δάνεια προς τις εταιρείες του ομίλου, θα είχε υποστεί ζημίες.

(84) Η FFT επισήμανε επίσης ότι, μολονότι η ενδοομιλική τιμολόγηση δεν αποτελεί θετική επιστήμη, είχε καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να εκτιμήσει μια αμοιβή υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού για τις δραστηριότητες.

(85) Τρίτον, όσον αφορά την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων της FFT, ελλείψει συγκεκριμένων οδηγιών στην εγκύκλιο, για τον προσδιορισμό του κατάλληλου επιπέδου ιδίων κεφαλαίων σε κίνδυνο, η FFT αποφάσισε να αναλύσει τα ίδια κεφάλαιά της προκειμένου να εξακριβώσει το ποσοστό των κεφαλαίων που ήταν αναγκαίο για την άσκηση των δραστηριοτήτων της και την ανάληψη των κινδύνων της. Για τον σκοπό αυτόν, η FFT παρέπεμψε στο πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙ. Η FFT εξήγησε περαιτέρω ότι, δεδομένου ότι οι δραστηριότητες συμμετοχής δεν λαμβάνονταν υπόψη για τους σκοπούς της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης, ήταν δικαιολογημένο να εξαιρεθούν οι συμμετοχές της FFT από τα ίδια κεφάλαιά της που ήταν εκτεθειμένα σε κίνδυνο. Εξάλλου, το ύψος των ιδίων κεφαλαίων που ισούται με την επένδυση σε θυγατρικές της FFT δεν ελήφθη υπόψη διότι εμπεριείχε τις επενδύσεις εκτός χαρτοφυλακίου σε συνδεδεμένες εταιρείες που αμείβονταν μέσω μερισμάτων. Ωστόσο, τα μερίσματα δεν αποτελούσαν αντικείμενο αναλύσεων της ενδοομιλικής τιμολόγησης, στοιχείο που ήταν σύμφωνο με το πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙ και το άρθρο 57 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (η οδηγία κεφαλαιακών απαιτήσεων, στο εξής: ΟΚΑ ΙΙΙ) ([25]).

([25]) Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

(86) Τέταρτον, όσον αφορά την ανάλυση από την Επιτροπή του χειρισμού των ενδοομιλικών απαιτήσεων και το γεγονός ότι η ΣΕΤ της FFT δεν λάμβανε υπόψη το σύνολο των στοιχείων ενεργητικού πέραν εκείνων που ανήκουν σε τρίτους, η FFT δήλωσε ότι η πιστοληπτική διαβάθμιση του ομίλου είχε ήδη ενσωματωθεί στο κόστος χρηματοδότησης του ομίλου από την FFT. Δεδομένου ότι η FFT και όλες οι συνδεδεμένες εταιρείες του ομίλου είχαν πιστοληπτική διαβάθμιση ισοδύναμη με εκείνη της Fiat SpA, η FFT δεν αντιμετώπιζε πρόσθετο πιστωτικό κίνδυνο λόγω των δανείων της προς τις συνδεδεμένες εταιρείες του ομίλου. Με βάση τα ανωτέρω, η FFT διευκρίνισε περαιτέρω τον τρόπο καθορισμού του επιτοκίου που χρέωνε η FFT.

(87) Πέμπτον, κατά την άποψη της FFT, ήταν δικαιολογημένη η χρήση του συντελεστή 6 % στα σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού της, διότι αυτό αντιστοιχούσε στην άποψη της FFT για το πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙ που έχει μεταφερθεί σε μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε ορισμένες δικαιοδοσίες της ΕΕ (για παράδειγμα, στην Ιταλία) από τις τοπικές ρυθμιστικές αρχές σύμφωνα με την ΟΚΑ. Η FFT ισχυρίστηκε επίσης ότι η στάθμιση κινδύνου για την έκθεση στοιχείων ενεργητικού και τον λειτουργικό κίνδυνο ήταν σύμφωνη με το πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙ. Όσον αφορά κάθε πιθανή μεταβολή του κανονιστικού πλαισίου, η FFT ισχυρίστηκε ότι, ακόμη και στο πλαίσιο της Βασιλείας ΙΙΙ ([26]) και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων ([27]) (στο εξής: ΟΚΑ IV), εξακολουθούσαν να ισχύουν τα αντίστοιχα κριτήρια.

(88) Έκτον, όσον αφορά τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με τον χρησιμοποιηθέντα συντελεστή βήτα, η FFT ισχυρίστηκε ότι ακόμη κι αν εξαιρεθούν ορισμένες συγκρίσιμες επιχειρήσεις (όπως οι εθνικές τράπεζες), το εύρος τιμών πλήρους ανταγωνισμού παρέμενε σχεδόν αμετάβλητο. Δεδομένου ότι η FFT ενεργούσε ως εταιρεία ταμειακής διαχείρισης, οι συντελεστές βήτα εταιρειών χρηματοδότησης θεωρήθηκαν από την FFT ως τα πλέον κατάλληλα στοιχεία σύγκρισης. Επιπλέον, η εγκύκλιος περιείχε σαφή αναφορά στους παρόχους χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Όσον αφορά την έγκριση του 25ου εκατοστημορίου του εύρους τιμών πλήρους ανταγωνισμού, αυτό ήταν σύμφωνο με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ.

(89) Έβδομον, η FFT αμφισβήτησε τις αμφιβολίες της Επιτροπής ότι η απόδοση των ιδίων κεφαλαίων της τάξης του 0,87 % ήταν υπερβολικά χαμηλή. Τα πλεονάζοντα κεφάλαια, δηλαδή τα κεφάλαια που δεν ήταν αναγκαία για την κάλυψη των κινδύνων που επωμίζεται η FFT στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής της δραστηριότητας, είτε χορηγούνταν ως δάνεια σε άλλη εταιρεία του ομίλου που είχε ανάγκη πρόσθετης χρηματοδότησης, είτε χρησιμοποιούνταν για τη χρηματοδότηση των λειτουργικών δαπανών της FFT στο πλαίσιο της παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Συνεπώς, η αμοιβή για τα εν λόγω κεφάλαια πρέπει να προσαρμόζεται στις βραχυπρόθεσμες επενδύσεις σε ρευστά διαθέσιμα.

6.1.2. *Η διενεργηθείσα από την Επιτροπή ανάλυση του επιλεκτικού χαρακτήρα*

(90) Η FFT ισχυρίστηκε ότι, ακόμη και αν η ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με την τήρηση της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού ήταν ορθή, η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δεν παρείχε καμία απόδειξη ότι η μεταχείριση της FFT ήταν ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται σε κάθε άλλο φορολογούμενο του Λουξεμβούργου ο οποίος βρίσκεται σε συγκρίσιμη νομική και πραγματική κατάσταση. Η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δεν περιείχε καμία σύγκριση της θέσης της FFT με τη θέση άλλων φορολογουμένων του Λουξεμβούργου, όπως οι άλλοι 21 φορολογούμενοι των οποίων οι ΣΕΤ εξετάστηκαν από την Επιτροπή. Η FFT είχε εξουσιοδοτηθεί να συνάψει ΣΕΤ με τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου, όπως και κάθε άλλος φορολογούμενος στο Λουξεμβούργο που έχει πραγματική παρουσία στο Λουξεμβούργο.

(91) Επιπλέον, δεδομένου ότι ο συνολικός συντελεστής φόρου εισοδήματος εταιρειών στο Λουξεμβούργο για την FFT ήταν 28,8 % (για το οικονομικό έτος 2011), ενώ στην Ιταλία ο κύριος συντελεστής φόρου εισοδήματος των εταιρειών ήταν περίπου 33 %, το υψηλότερο κέρδος της FFT θα συνεπαγόταν την έκπτωση μεγαλύτερου ποσού δαπανών στην Ιταλία, εφόσον η Fiat Finance SpA έλαβε τα περισσότερα δάνεια που χορήγησε η FFT. Κατά συνέπεια, δεν ήταν σαφές τι είδους «ενίσχυση» έλαβε ο όμιλος στο σύνολό του, εάν η FFT δήλωσε χαμηλότερο κέρδος στο Λουξεμβούργο και άρα επωφελήθηκε από χαμηλότερες εκπτώσεις τόκων στην Ιταλία.

([26]) Επιτροπή της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία, Διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο του τομέα των τραπεζών (Βασιλεία ΙΙΙ).

([27]) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

6.2. **Δεύτερο σύνολο παρατηρήσεων της FFT**

6.2.1. *Η ΣΕΤ δεν παρείχε κανένα «πλεονέκτημα»*

(92) Στο δεύτερο σύνολο παρατηρήσεων που διατύπωσε η FFT, εξηγήθηκε καταρχάς η γενικότερη σημασία των ΣΕΤ καθώς και το γεγονός ότι αποτελούν μέρος του γενικού φορολογικού συστήματος και είναι αποδεκτές από το φορολογικό σύστημα του Λουξεμβούργου. Η ΣΕΤ της FFT ακολούθησε τις κατευθυντήριες γραμμές της εγκυκλίου και δεν παρέκκλινε από το γενικό φορολογικό σύστημα του Λουξεμβούργου.

(93) Οι κανόνες του Λουξεμβούργου σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση, οι οποίοι αποτέλεσαν τη βάση για την έκδοση της εγκυκλίου, αποτελούσαν μέρος του γενικού φορολογικού συστήματος. Οι κανόνες του Λουξεμβούργου σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση δεν παρέκκλιναν από το εν λόγω γενικό φορολογικό σύστημα, εφόσον τηρούσαν, στην πράξη, τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ και αποσκοπούσαν στον προσδιορισμό του κέρδους σε συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού.

(94) Όσον αφορά τις αμφιβολίες που εξέφρασε η Επιτροπή στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας σχετικά με την επιλογή της μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, η FFT ισχυρίστηκε ότι η TNMM ήταν μεθοδολογία γενικώς αποδεκτή, που εγκρίθηκε από τον ΟΟΣΑ και ήταν σύμφωνη με το γενικό φορολογικό σύστημα του Λουξεμβούργου.

(95) Κατά την FFT, οι φορολογικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν σχετική διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή της TNMM, η οποία, όσον αφορά τον προσδιορισμό του φορολογητέου κέρδους, δεν οδηγεί ποτέ σε ένα μόνο αποτέλεσμα, αλλά σε μια σειρά έγκυρων αποτελεσμάτων. Επομένως, η διαφορά μεταξύ του φορολογητέου εισοδήματος της FFT (που έγινε δεκτό από τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου) και του τεκμαρτού κατά την Επιτροπή φορολογητέου εισοδήματος δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί πλεονέκτημα σύμφωνα με τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων. Ένα τέτοιο πλεονέκτημα θα προέκυπτε μόνον όταν το μέτρο παρέκκλινε καταφανώς από τους πρότυπους κανόνες ενδοομιλικής τιμολόγησης και υπερέβαινε τα όρια διακριτικής ευχέρειας της φορολογικής διοίκησης. Σε αντίθετη περίπτωση, θα συνιστούσε παρέμβαση της Επιτροπής στις εξουσίες ενός κράτους μέλους σε θέματα φορολογίας.

(96) Τέλος, η FFT ισχυρίστηκε ότι, όταν η Επιτροπή αξιολόγησε την ύπαρξη πλεονεκτήματος, θα έπρεπε να λάβει υπόψη το συνολικό αποτέλεσμα «επί του ομίλου». Στο πλαίσιο αυτό, ο όμιλος Fiat δεν επωφελήθηκε από κανένα πλεονέκτημα, εφόσον κάθε αύξηση της φορολογητέας βάσης στο Λουξεμβούργο αντισταθμίστηκε πλήρως από αύξηση της φορολογικής έκπτωσης σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (τα τελευταία έτη, κυρίως στην Ιταλία).

6.2.2. *Απουσία «επιλεκτικού χαρακτήρα»*

(97) Κατά την FFT, το σύστημα αναφοράς που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα μπορεί να περιλαμβάνει μόνον εταιρείες που υπόκεινται σε κανόνες ενδοομιλικής τιμολόγησης, δηλαδή εταιρείες που συναλλάσσονται αποκλειστικά με συνδεδεμένα μέρη. Αυτό αναγνωρίστηκε στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με το καθεστώς του Groepsrentebox ([28]), η οποία επιβεβαίωσε, όσον αφορά τις δραστηριότητες χρηματοδότησης χρέους, ότι οι συνδεδεμένες εταιρείες βρίσκονταν σε νομική και πραγματική κατάσταση που δεν συγκρινόταν με την κατάσταση των μη συνδεδεμένων εταιρειών. Επίσης, για να αποδείξει την ύπαρξη επιλεκτικού χαρακτήρα, η Επιτροπή θα έπρεπε να αποδείξει ότι η FFT έλαβε ΣΕΤ με διαφορετικούς όρους από αυτούς που εφαρμόζονταν σε άλλες οντότητες του ομίλου στο Λουξεμβούργο που ασκούν δραστηριότητες χρηματοδότησης. Ωστόσο, η εγκύκλιος διευκρίνιζε ότι οι ΣΕΤ ήταν διαθέσιμες για όλες τις εταιρείες χρηματοδότησης ομίλου. Επομένως, δεν υπήρχε επιλεκτικός χαρακτήρας.

(98) Κατά την FFT, οι φορολογικές αποφάσεις προέγκρισης που εκδόθηκαν από τη φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου δεν είχαν διακριτική ευχέρεια, δεδομένου ότι τηρούσαν τις αρχές της εγκυκλίου, η οποία αναφερόταν ειδικά στην αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ. Επομένως, η διακριτική ευχέρεια της φορολογικής διοίκησης του Λουξεμβούργου, εάν υφίσταται, περιοριζόταν από τις κατευθυντήριες γραμμές της εγκυκλίου. Επιπρόσθετα, αυτή η περιορισμένη διακριτική ευχέρεια την οποία διέθετε η φορολογική διοίκηση ήταν σύμφυτη με την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του ΟΟΣΑ. Αυτό το στοιχείο δεν μπορεί από μόνο του να συνεπάγεται την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης. Επιπλέον, η ΣΕΤ της FFT αποτελούσε αντικείμενο περιοδικής επανεξέτασης.

([28]) Απόφαση 2009/809/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2009, για το καθεστώς σχετικά με το «Κουτί τόκων ομίλου/Groepsrentebox» C 4/2007 (ex N 465/06) το οποίο προτίθενται οι Κάτω Χώρες να εφαρμόσουν (ΕΕ L 288 της 4.11.2009, σ. 26) (στο εξής: απόφαση Groepsrentebox).

(99) Η FFT ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει ότι η εφαρμογή της μεθόδου TNMM στη ΣΕΤ της FFT διέφερε από άλλες φορολογικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί για εταιρείες οι οποίες βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με εκείνη της FFT. Κατά την FFT, αδιαμφισβήτητα, μια συγκρίσιμη επιχείρηση που βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση με τη δική της θα μπορούσε να ζητήσει την έκδοση φορολογικής απόφασης και να προσδιορίσει τα φορολογητέα κέρδη της βάσει της TNMM. Εφόσον το ίδιο φορολογικό καθεστώς εφαρμοζόταν στην FFT και τις συγκρίσιμες επιχειρήσεις, δεν είχε νόημα να διαπιστωθεί αν η μεθοδολογία ενδοομιλικής τιμολόγησης που εφαρμόστηκε στην FFT ήταν σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ (το οποίο, κατά τη γνώμη της FFT, ίσχυε σε κάθε περίπτωση).

6.2.3. *Η πραγματική κατάσταση της FFT διέφερε ουσιωδώς από τις αποφάσεις για τα κέντρα συντονισμού*

(100) Κατά την FFT, η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας παρουσίαζε αρκετές σημαντικές διαφορές σε σχέση με προηγούμενες αποφάσεις στις οποίες η Επιτροπή αμφισβήτησε την εφαρμογή μιας μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης (δηλαδή τη μέθοδο του κόστους συν περιθώριο κέρδους) ως φορολογικού μέτρου που παρείχε το επιλεκτικό πλεονέκτημα ([29]). Στις εν λόγω αποφάσεις, το καθεστώς ήταν διαθέσιμο μόνο για τους φορολογούμενους που πληρούσαν ορισμένες προϋποθέσεις, ενώ στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή αμφισβήτησε αποκλειστικά την εφαρμογή της TNMM, δηλαδή τον συγκεκριμένο προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ΣΕΤ διαθέσιμης για όλους τους φορολογουμένους του Λουξεμβούργου που ασκούν δραστηριότητες χρηματοδότησης με συνδεδεμένα μέρη.

(101) Επιπλέον, με τις αποφάσεις αυτές, τα έσοδα που καθορίστηκαν με τη μέθοδο του κόστους συν περιθώριο κέρδους μπορούσαν να αποκλίνουν σημαντικά από το νόμιμο κέρδος, πράγμα που δεν ίσχυε για την FFT. Σε αντίθεση με την περίπτωση της FFT, η εφαρμογή της μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης στις προηγούμενες αποφάσεις αποκλίνει προδήλως από τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ. Επίσης, οι κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ δεν περιείχαν σαφείς κατευθύνσεις όσον αφορά την ενδοομιλική τιμολόγηση για ορισμένες δραστηριότητες που ασκούσε η FFT (όπως οι δραστηριότητες χρηματοδότησης και ταμειακής διαχείρισης).

(102) Η FFT ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ούτε το γεγονός ότι η ΣΕΤ της FFT βασιζόταν σε οικονομική μελέτη σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ, στοιχείο που έδειχνε ότι ο καθορισμός των κερδών δεν ήταν αυθαίρετος και ότι η φορολογική διοίκηση του Λουξεμβούργου δεν είχε ασκήσει καμία διακριτική ευχέρεια.

7. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ**

(103) Με επιστολή του της 5ης Ιανουαρίου 2015, το Λουξεμβούργο ανέφερε ότι συμφωνούσε με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η FFT.

8. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

(104) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(105) Επομένως, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο της Ένωσης ([30]), για να χαρακτηριστεί ένα μέτρο ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι: i) το μέτρο πρέπει να καταλογίζεται στο Δημόσιο και να χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους· ii) πρέπει να παρέχει πλεονέκτημα στον αποδέκτη του· iii) το εν λόγω πλεονέκτημα πρέπει να έχει επιλεκτικό χαρακτήρα· και iv) το μέτρο πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(106) Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, είναι ιδίως αναγκαίο να εξεταστεί περαιτέρω η ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος.

([29]) Απόφαση της Επιτροπής [2003] όσον αφορά το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από το Βέλγιο με τη μορφή φορολογικού καθεστώτος ruling που εφαρμόζεται στις αμερικανικές εταιρείες πωλήσεων (ΕΕ L 23 της 28.1.2004, σ. 14)· απόφαση της Επιτροπής [2003] σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει να εφαρμόσει το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο (ΕΕ L 282 της 30.10.2003, σ. 25)· απόφαση της Επιτροπής [2002] σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων C 49/2001 (πρώην NN 46/2000) — Κέντρα συντονισμού — που εφάρμοσε το Λουξεμβούργο (ΕΕ L 170 της 9.7.2003, σ. 20)· απόφαση της Επιτροπής [2003] σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Γαλλία υπέρ των κεντρικών γραφείων και των κέντρων υλικοτεχνικής στήριξης (ΕΕ L 23 της 28.1.2004, σ. 1)· απόφαση της Επιτροπής [2002] σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων της Γερμανίας υπέρ των κέντρων ελέγχου και συντονισμού (ΕΕ L 177 της 16.7.2003, σ. 17).

([30]) Υπόθεση C-399/08 P, Επιτροπή κατά Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, σκέψη 39.

(107) Σύμφωνα με την πάγια νομολογία, όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με το επιλεκτικό πλεονέκτημα, αυτή «επιβάλλει να εξετάζεται αν, στο πλαίσιο δεδομένου νομικού καθεστώτος, το επίμαχο εθνικό μέτρο μπορεί να ευνοήσει "ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής" έναντι άλλων που τελούν, από πλευράς του επιδιωκόμενου με το εν λόγω καθεστώς σκοπού, σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση και υφίστανται, ως αποτέλεσμα, διαφορετική μεταχείριση, δυνάμενη κατ' ουσίαν να χαρακτηριστεί ως εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις» ([31]).

(108) Ειδικότερα, το Δικαστήριο ανέπτυξε μια ανάλυση σε τρία στάδια για να κρίνει αν ένα συγκεκριμένο φορολογικό μέτρο είναι επιλεκτικό ([32]). Αρχικά, προσδιορίζεται το κοινό ή κανονικό φορολογικό καθεστώς που είναι εφαρμοστέο στο κράτος μέλος. Αυτό αποτελεί το «σύστημα αναφοράς». το «σύστημα αναφοράς». Στη συνέχεια, θα πρέπει να αξιολογηθεί το κατά πόσον ένα συγκεκριμένο μέτρο συνιστά παρέκκλιση από το εν λόγω σύστημα αναφοράς, στον βαθμό που διαφοροποιεί τους οικονομικούς φορείς οι οποίοι, σε σχέση με τους εγγενείς στόχους του συστήματος, βρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση. Εάν το μέτρο συνιστά παρέκκλιση από το σύστημα αναφοράς, θα πρέπει να διαπιστωθεί, κατά το τρίτο στάδιο της ανάλυσης, κατά πόσον το εν λόγω μέτρο δικαιολογείται από τη φύση ή τη γενική οικονομία του συστήματος αναφοράς. Φορολογικό μέτρο το οποίο παρεκκλίνει από την εφαρμογή του συστήματος αναφοράς μπορεί να δικαιολογείται, εάν το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι το μέτρο αυτό απορρέει ευθέως από τις θεμελιώδεις ή κατευθυντήριες αρχές του φορολογικού του συστήματος ([33]). Εάν συμβαίνει κάτι τέτοιο, το φορολογικό μέτρο δεν είναι επιλεκτικό. Κατά το στάδιο αυτό, το κράτος μέλος φέρει το βάρος της απόδειξης.

(109) Στην απόφαση FIAT ([34]), το Δικαστήριο διευκρίνισε περαιτέρω τον τρόπο προσδιορισμού του σχετικού συστήματος αναφοράς. Το Δικαστήριο ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη παραμέτρους και κανόνες που κείνται εκτός του εθνικού φορολογικού συστήματος κατά τον καθορισμό του συστήματος αναφοράς. Ειδικότερα, στη σκέψη 96 της απόφασης FIAT το Δικαστήριο έκρινε ότι «[κ]*ατά την εξέταση της ύπαρξης επιλεκτικού φορολογικού πλεονεκτήματος κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και προκειμένου να καθοριστεί η φορολογική επιβάρυνση που πρέπει κανονικά να φέρει μια επιχείρηση, δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη παράμετροι και κανόνες κείμενοι εκτός του επίμαχου εθνικού φορολογικού συστήματος παρά μόνον αν το εν λόγω σύστημα παραπέμπει ρητώς σε αυτούς*».

(110) Υπό το πρίσμα των εν λόγω αρχών, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 117 της απόφασης FIAT ([35]), ότι η απόφαση περάτωσης στην εν λόγω υπόθεση έπρεπε να ακυρωθεί στο μέτρο που η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος υπό το πρίσμα πλαισίου αναφοράς που περιλαμβάνει την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, η οποία δεν απορρέει από πλήρη εξέταση του σχετικού εθνικού φορολογικού δικαίου.

(111) Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 266 της Συνθήκης, εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση FIAT του Δικαστηρίου.

(112) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, είχε βασίσει την αξιολόγηση του κριτηρίου του επιλεκτικού πλεονεκτήματος στην παραδοχή ότι το πλαίσιο αναφοράς περιλάμβανε την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Αντλούσε την εν λόγω αρχή τόσο από παλαιότερες αποφάσεις της Επιτροπής ([36]) όσο και από τη νομολογία του Δικαστηρίου ([37]), ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ, όπως αναφέρεται αναλυτικά στις αιτιολογικές σκέψεις 53 έως 56 της παρούσας απόφασης.

([31]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-451/21 P και C-454/21 P, Λουξεμβούργο κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2023:948, σκέψη 106. Βλέπε επίσης υπόθεση C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, σκέψη 40.

([32]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-78/08 έως C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, σκέψεις 49, 64 και 65. Αυτή η μέθοδος ανάλυσης του επιλεκτικού χαρακτήρα της ενίσχυσης σε τρία στάδια σχεδιάστηκε με σκοπό την ανάδειξη της συγκαλυμμένης επιλεκτικότητας ευνοϊκών φορολογικών μέτρων των οποίων μπορεί να επωφεληθεί, φαινομενικά, κάθε επιχείρηση: βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-649/20 P, C-658/20 P, C-662/20 P, Ισπανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2023:60, σκέψη 48.

([33]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-78/08 έως C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, σκέψη 65.

([34]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Επιτροπή κατά Fiat Chrysler Finance Europe, ECLI:EU:C:2022:859.

([35]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859. Βλέπε επίσης το σκεπτικό που εκτίθεται στις σκέψεις 81 έως 112 της απόφασης.

([36]) Απόφαση της Επιτροπής [2003] όσον αφορά το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από το Βέλγιο με τη μορφή φορολογικού καθεστώτος ruling που εφαρμόζεται στις αμερικανικές εταιρείες πωλήσεων (ΕΕ L 23 της 28.1.2004, σ. 14)· απόφαση της Επιτροπής [2003] σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει να εφαρμόσει το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο (ΕΕ L 282 της 30.10.2003, σ. 25)· απόφαση της Επιτροπής [2002] σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων C 49/2001 (πρώην NN 46/2000) — Κέντρα συντονισμού — που εφάρμοσε το Λουξεμβούργο (ΕΕ L 170 της 9.7.2003, σ. 20)· απόφαση της Επιτροπής [2003] σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Γαλλία υπέρ των κεντρικών γραφείων και των κέντρων υλικοτεχνικής στήριξης (ΕΕ L 23 της 28.1.2004, σ. 1)· απόφαση της Επιτροπής [2002] σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων της Γερμανίας υπέρ των κέντρων ελέγχου και συντονισμού (ΕΕ L 177 της 16.7.2003, σ. 17).

([37]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2006:416 (στο εξής: νομολογία Forum 187).

(113) Επομένως, οι τέσσερις συγκεκριμένες αμφιβολίες που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 63 έως 80 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας και αναφέρονται ανωτέρω στο τμήμα 4 βασίστηκαν στην ύπαρξη αυτοτελούς αρχής του πλήρους ανταγωνισμού ([38]). Με άλλα λόγια, το προκαταρκτικό συμπέρασμα σχετικά με τον χαρακτήρα κρατικής ενίσχυσης της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης, όπως ορίζεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, απορρέει από παρέκκλιση ή κακή εφαρμογή της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού και των κανόνων που δεν απέρρεαν από την πλήρη εξέταση του λουξεμβουργιανού δικαίου.

(114) Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι στην απόφαση FIAT, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει, στην απόφαση περάτωσης, την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος υπέρ της FFT, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, διότι, κατά τη θέσπιση του συστήματος αναφοράς: «*η Επιτροπή εφάρμοσε αρχή του πλήρους ανταγωνισμού διαφορετική από την οριζόμενη στο λουξεμβουργιανό δίκαιο. Ειδικότερα, απλώς εντόπισε, στον σκοπό που επιδιώκει το γενικό σύστημα φορολογίας εταιρειών στο Λουξεμβούργο, την αφηρημένη έκφραση της αρχής αυτής και εξέτασε την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης χωρίς να συνεκτιμήσει τον τρόπο με τον οποίο η εν λόγω αρχή ενσωματώνεται συγκεκριμένα στο δίκαιο αυτό όσον αφορά ειδικότερα τις καθετοποιημένες εταιρείες*» ([39]). Το εν λόγω συμπέρασμα είναι επίσης σημαντικό για την ανάλυση που εκτίθεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

(115) Όσον αφορά τη φορολόγηση των καθετοποιημένων εταιρειών, το Δικαστήριο επισήμανε περαιτέρω ότι, μολονότι το λουξεμβουργιανό εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται στις εταιρείες αποσκοπεί στην επίτευξη αξιόπιστης προσέγγισης των τιμών με βάση τα δεδομένα της αγοράς, —και ο εν λόγω σκοπός αντιστοιχεί εν γένει στον σκοπό της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού— το γεγονός είναι πως, ελλείψει εναρμόνισης στο δίκαιο της Ένωσης, οι συγκεκριμένοι τρόποι εφαρμογής της αρχής αυτής καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του πλαισίου αναφοράς ([40]). Ωστόσο, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε σε αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπως κατοχυρώνεται ουσιαστικά στο άρθρο 164 παράγραφος 3 του L.I.R.

(116) Το Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι από τη νομολογία Forum 187 δεν μπορεί να συναχθεί ότι πρόθεση του Δικαστηρίου ήταν να συναγάγει αυτοτελή αρχή του πλήρους ανταγωνισμού εφαρμοζόμενη ανεξαρτήτως της ενσωμάτωσής της στο εθνικό δίκαιο κατά την αξιολόγηση των φορολογικών μέτρων στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης ([41]).

(117) Επιπλέον, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι υφίσταται διεθνής συναίνεση σχετικά με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού και ότι πολλές εθνικές φορολογικές αρχές βασίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ κατά την κατάρτιση και τον έλεγχο των τιμών ενδοομιλικής τιμολόγησης, «*οι μόνες κρίσιμες διατάξεις είναι οι εθνικές διατάξεις που εφαρμόζονται προς ανάλυση του ζητήματος κατά πόσον συγκεκριμένες συναλλαγές πρέπει να εξετάζονται υπό το πρίσμα της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού και, ενδεχομένως, κατά πόσον οι τιμές ενδοομιλικής τιμολόγησης, οι οποίες καθορίζουν τη βάση επιβολής του φόρου εισοδήματος ενός φορολογούμενου και την κατανομή της μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών, αποκλίνουν ή όχι από την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού*» ([42]).

(118) Υπό το πρίσμα των εν λόγω διαπιστώσεων και συμπερασμάτων του Δικαστηρίου στην απόφαση FIAT, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το σύστημα αναφοράς, όπως ορίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 59 έως 63 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας, το οποίο βασίζεται αποκλειστικά σε αυτοτελή αρχή του πλήρους ανταγωνισμού που πηγάζει από τις αποφάσεις της Επιτροπής και τη νομολογία Forum 187, όπως ερμηνεύεται από τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ, δεν μπορεί να αποτελέσει κατάλληλη αφετηρία για την ανάλυση των κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος στην παρούσα υπόθεση. Επιπλέον, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δεν εκφράστηκαν αμφιβολίες βάσει του άρθρου 164 παράγραφος 3 του L.I.R και της εγκυκλίου.

(119) Όπως υπομνήσθηκε στην απόφαση FIAT, μια τέτοια πλάνη κατά τον καθορισμό των κανόνων που όντως εφαρμόζονται δυνάμει του σχετικού εθνικού δικαίου και, ως εκ τούτου, κατά τον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς βάσει του οποίου έπρεπε να εκτιμηθεί η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης καθιστά κατ' ανάγκην πλημμελές το σύνολο της συλλογιστικής που αφορά την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος ([43]).

([38]) Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 104.

([39]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 91.

([40]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 93.

([41]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 104.

([42]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 96.

([43]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-885/19 P και C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe και Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:C:2022:859, σκέψη 118.

(120) Επομένως, ούτε οι συγκεκριμένες αμφιβολίες που διατυπώθηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας ούτε το σκεπτικό που παρατίθεται σε αυτή σχετικά με τον ορισμό του συστήματος αναφοράς επιτρέπουν στην Επιτροπή να αποδείξει ότι, με την επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης, το Λουξεμβούργο χορήγησε επιλεκτικό πλεονέκτημα στην FFT. Επιπλέον, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν αξιολόγησε την ύπαρξη παρέκκλισης της επίμαχης φορολογικής απόφασης προέγκρισης βάσει οποιουδήποτε άλλου συστήματος αναφοράς, ούτε διατύπωσε αμφιβολίες σχετικά με την ύπαρξη ενίσχυσης για άλλους λόγους σχετικούς με την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος.

(121) Επομένως, στην παρούσα απόφαση, η Επιτροπή πρέπει να ακυρώσει τις αμφιβολίες που διατυπώθηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας όσον αφορά την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος. Δεδομένου ότι τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης είναι σωρευτικά, δεν χρειάζεται να αξιολογηθούν τα λοιπά κριτήρια που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη.

9. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(122) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης που εκδόθηκε από το Λουξεμβούργο υπέρ της FFT δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επίμαχη φορολογική απόφαση προέγκρισης της 3ης Σεπτεμβρίου 2012 από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της FFT δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2024.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Εκτελεστική Αντιπρόεδρος